

στὶ καὶ γαλλιστὶ καὶ εἶναι τώρα καθηγητὴς τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας καὶ Λαογραφίας τοῦ ἐν N. Ὑόρκῃ Γαλλικοῦ Πανεπιστημίου. Διαθέτων δὲ τὴν δραστηριότητά του καὶ τὰ χρήματά του ὑπὲρ ἔθνυκῶν πάντοτε σκοπῶν, ἀποτελεῖ ἔξεχουσαν φυσιογνωμίαν μεταξὺ τῶν Ἐλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Αὕτὸς εἶναι καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ νέου περιοδικοῦ.

Ἐις ἐποχήν, καθ' ἥν ἡ Ἐλλὰς εἰσέρχεται εἰς νέαν περίοδον ζωῆς μὲ τὰς ἐλπιδοφόρους Ἐλληνο-Ἀμερικανικὰς σχέσεις, ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐλληνο-Ἀμερικανικῆς Ἐταιρίας πρὸς προαγωγὴν τῶν Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ περιοδικοῦ αὐτῆς δημοσιεύματος χαιρετίζεται εὐφρόσυνώς ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, τὴν ἐκπροσωποῦσαν τὴν πνευματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἡγεσίαν τῆς μητροπολιτικῆς Ἐλλάδος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΑ. — Περὶ τῆς συγγενοῦς ἀχρωματοψίας (Δαλτωνισμοῦ)
παρ' ἡμῖν, ὑπὸ Γεωργίου Φ. Κοσμετάτου.

Συγγενὴς ἀχρωματοψία καλεῖται ἡ διαταραχὴ τῆς ἀντιλήψεως τῶν χρωμάτων, διακρίνομεν δὲ τὴν δίλικήν ἀχρωματοψίαν, καθ' ἥν ὁ πάσχων οὐδὲν τῶν χρωμάτων τοῦ ἥλιακοῦ φάσματος ἀναγνωρίζει, καὶ τὴν μερικὴν ἀχρωματοψίαν, καθ' ἥν δὲν εἶναι δρατὰ ὅλα τὰ χρώματα, ἀλλὰ ὅρισμένα μόνον τούτων, ἐνῷ διῆτερα τὸ ἄτομον εἶναι τυφλόν. Ἡ μερικὴ ἀχρωματοψία διακρίνεται εἰς τὴν πρωταροπίαν, ἡτοι τὴν τύφλωσιν διὰ τὸ ἐρυθρόν χρῶμα, εἰς τὴν δευτεροπίαν ἡτοι τὴν τύφλωσιν διὰ τὸ πράσινον χρῶμα καὶ τὴν τριταροπίαν, ἡτοι τύφλωσιν διὰ τὸ κυανοῦν χρῶμα. Ὡς τρίτην διαταραχὴν τῆς ἀντιλήψεως τῶν χρωμάτων ἔχομεν τὴν δυσχρωματοψίαν ἢ ἀνώμαλον τριχρωματοψίαν, καθ' ἥν τὸ ἄτομον ἀναγνωρίζει μὲν τὰ τρία θεμέλια χρώματα (ἐρυθρόν, πράσινον καὶ κυανοῦν), ἀλλὰ ἔχει ἥλαττωμένην τὴν αἰσθητικότητα διὰ ταῦτα διακρίνεται δ' αὕτη ὡς πρωταρωματία, δευτεραρωματία καὶ τριταρωματία.

Ἡ ἀχρωματοψία καλεῖται καὶ Δαλτωνισμός¹, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ διασήμου Ἀγγλου φυσικοῦ Dalton, ὅστις ἔπασχεν ὁ Ἰδιος ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης, ἥν καὶ περιέγραψε κατὰ τὸ ἔτος 1794. Ἄλλα πρὸ τοῦ Dalton, οἱ φυσικοὶ Pristley Smith καθὼς καὶ ὁ Scott περιέγραψαν περιπτώσεις διαταραχῆς περὶ τὴν ἀντιληφτιν τῶν χρωμάτων. Ο Goethe ἐν τῷ βιβλίῳ του περὶ χρωμάτων (1792-1810)

¹) Τὴν παλαιοτέραν ἐποχὴν διὰ τοῦ ὄρου τούτου καθώριζον ἐν Γαλλίᾳ ὅλας τὰς ποικιλίας τῆς ἀχρωματοψίας. Κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμιλους περιορίζουσι τοῦτον μόνον διὰ τὴν τυφλότητα τοῦ ἐρυθροῦ - πρασίνου χρώματος.

άναφέρει ώσαύτως περίπτωσιν ἀχρωματοψίας. Ὁ Wilson κατὰ τὸ ἔτος 1885 ἐδημοσίευσε τὴν πρώτην στατιστικὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἐπηκολούθησαν δ' ἔκτοτε πλεῖσται ἔρευναι, αἵτινες διαφοροῦσι καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐν πρώτοις ἀναφέρομεν τὴν περιγραφὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἴδιου Dalton παρατηρηθείσης ἀνωμαλίας τῆς ἀντιλήψεως τῶν χρωμάτων ὡς ἀναφέρουσι ταύτην ἐν τῷ συγγράμματί των οἱ Blum καὶ Shaaf.

«Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1790, λέγει ὁ Dalton, ἡσχολούμην μὲ τὴν Βοτανικήν, ἦ δὲ μελέτη ταύτης διηγόμενη τὸν νοῦν μου εἰς τὰ χρώματα. Ἐὰν χρῶμα τι ἦτο λευκόν, κίτρινον ἢ πράσινον, τὸ ἀπεκάλουν ἄνευ δισταγμοῦ διὰ τοῦ ὀνόματός του, ἐνῷ δὲν ἔκαμνον σχεδὸν οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ κυανοῦ, τοῦ ἐρυθροῦ καὶ τοῦ πορφυροῦ. Ἐν τούτοις τὸ ἴδιαίτερον τοῦτο τῆς δράσεώς μου δὲν μοὶ κατέστη γνωστὸν εἰμὴ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1792. Ἡμέραν τινὰ ἐξήταξον ἄνθρος ζωρειδοῦς γεραίον ὑπὸ τὸ φῶς κηρίου. Τοῦτο μοὶ ἐφάνη χρώματος ἐρυθροῦ, ὅλως ἀντίθετον τοῦ κυανοῦ. Ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν ἦτο οὐδόλως καταφανής εἰς ἔτερα ἄτομα».

«Ἡ παρατήρησις αὕτη μοὶ ἀπεκάλυψεν ὅτι ἡ δράσις μου ἦτο διάφορος δύσσον ἀφορᾶ εἰς τὰ χρώματα ἢ ἐκείνης τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· ἐξετάσας δὲ τὸ ἡλιακὸν φάσμα ἐπείσθην μετ' οὐ πολύ, ὅτι ἀντὶ ἐπὶ τὰ χρωμάτων ἐβλεπον μόνον τρία, ἦτοι τὸ κίτρινον, τὸ κυανοῦν καὶ τὸ ἵδες. Ἡ κίτρινος ἐπομένως περιοχὴ τοῦ φάσματος περιελαμβάνετο εἰς τὴν τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ πορτοκαλιόχρου, τοῦ κιτρίνου καὶ τοῦ πρασίνου τῶν φυσιολογικῶν ἀτόμων. Τὸ κυανοῦν συνεχέετο τοσοῦτον μετὰ τοῦ ἵδους, ὥστε δὲν ἀνεγνώριζον κατὰ τὴν περιοχὴν ταύτην τοῦ φάσματος εἰ μὴ ἐν μόνον καὶ τὸ αὐτὸν χρῶμα. Τὸ τμῆμα τοῦ φάσματος, ὅπερ ὀνομάζεται ἐρυθρὸν μόλις διακρίνω τοῦτο καὶ ὡς πλέον σκιερόν, ὡς ἐὰν ἔλειπε τὸ φῶς. Τὸ κίτρινον, τὸ πορτοκαλιόχρουν καὶ τὸ πράσινον εἶναι δι' ἐμὲ ἐν καὶ τὸ αὐτὸν χρῶμα, ἔχον ὅμως διάφορον βαθμὸν ἐντάσεως. Τὸ σημεῖον τοῦ φάσματος καθ' ὃ τὸ πράσινον ἐφάπτεται τοῦ κυανοῦ, μοὶ παρουσιάζει ἰσχυρὰν διαφορὰν λίαν εὐδιάκριτον».

«Κατὰ τὴν ἡμέραν τὸ πορφυροῦ δμοιάζει πρὸς τὸ κυανοῦν εἰς τὸ δποῖον θὰ ἀνεμίγγυνον ὀλίγον φαιόν. Κηλίς κοινῆς μελάνης ἐπὶ λευκοῦ χάρτου ἔχει δι' ἐμὲ τὸ αὐτὸν χρῶμα ὡς πρόσωπον ἀτόμου πλήρους ὑγείας. Τὸ αἷμα δμοιάζει μὲ τὸ χρῶμα τοῦ βαθέως πρασίνου τῶν φιαλῶν. Εἰς τὸ φῶς τοῦ κηρίου τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ ἀλεργὸν γίνονται λαμπρότερον καὶ ζωηρότερον. Τὸ πλέον εὐάρεστον πράσινον δι' ἐμὲ εἶναι τὸ συγκερασμένον πράσινον. Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὸ κίτρινον καὶ τὸ πορτοκαλιόχρουν ἡ δράσις μου εἶναι ὀλοτελῶς ἡ αὐτὴ ὡς ἡ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων».

³Αφορμή εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν μοὶ ἔδόθη κυρίως ἐκ τῆς ἔξετάσεως τῶν παρακολουθούντων τὸ μάθημα τῆς ³Οφθαλμολογίας φοιτητῶν τῆς ³Ιατρικῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τῶν ἔξεταζομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτητῶν διαφόρων Σχολῶν. Κατ' ἓτος εὐδίσκομεν ἵκανὸν ἀριθμὸν δαλτωνιστῶν, ἐνῷ οὐδεὶς σχεδὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω φοιτητῶν ἐγνώριζε περὶ τῆς ἀνωμαλίας του ταύτης.

³Η ἡμετέρα στατιστικὴ ἔρευνα βασίζεται ἐπὶ 11,189 νέων ἀτόμων ὑγιῶν ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς καὶ ὄφθαλμῶν. ³Εκ τούτων 9,187 ἦσαν ἀνδρες, καὶ 2,002 γυναῖκες.

³Η ἔξετασις ἐγένετο λεπτομερῶς διὰ τῶν διεθνῶς παραδεδεγμένων ψευδο-σοχωματικῶν πινάκων τοῦ *Stilling*, ἴδιως δὲ τοῦ *Ischiara*. Δυστυχῶς ἔνεκα τοῦ ἐπελθόντος πολέμου μᾶς ἦτο ἀδύνατον νὰ προμηθευθῶμεν καὶ τὸ ἀρωμαλοσκόπιον δργανον διὰ τοῦ ὅποιου θὰ συνεπληρώναμεν τὴν ἡμετέραν μελέτην διὰ τῆς ἀνευρέσεως καὶ τῶν ἀνωμάλων τριχωμάτων ἢ δυσχρωματόπων ἐπομένως ἡ παροῦσα μελέτη ἀφορᾷ μόνον εἰς τοὺς διχρωμάτοπας διὰ τὸ ἐρυθρὸν καὶ πράσινον χρῶμα καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας δλικὴν ἀχρωματοψίαν.

³Ἐκ τῶν 11,189 ἔξετασθέντων ἀτόμων εὑρέθη εἰς ἀνὴρ φέρων δλικὴν ἀχρωματοψίαν καὶ 395 μὲ μερικὴν ἀχρωματοψίαν (διὰ τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ πράσινον χρῶμα). ³Εκ τούτων πάλιν 382 ἦσαν ἀνδρες καὶ 13 γυναῖκες. ³Ο ἀριθμὸς ἐπομένως τῶν δαλτωνιστῶν ἀντιστοιχεῖ εἰς ποσοστὸν 4 %, διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ 0,65 %, διὰ τὰς γυναῖκας. Τὸ γενικὸν ποσοστὸν τῶν ἀχρωματόπων ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔξετασθέντων ἀνέρχεται εἰς 4,15 %.

³Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται, ὅτι ἡ μὲν δλικὴ ἀχρωματοψία εἶναι σπανιωτάτη ἐφ' ὅσον παρετηρήσαμεν ἐν μόνον περιστατικὸν ἐπὶ 11,189 ἔξετασθέντων, ἡ δὲ μερικὴ ἀχρωματοψία εἶναι συχνοτέρα εἰς τοὺς ἀνδρας (4 %) καὶ σπανιωτέρα εἰς τὰς γυναῖκας (0,65 %), ἥτοι ἐπὶ 300 γυναικῶν μία μόνη περίπτωσις, ἀν καὶ διὰ τῶν τελευταίων μεταβιβάζεται ἡ ἀνωμαλία αὕτη εἰς τοὺς ἐκγόνους.

Καὶ νῦν μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς συχνότητος τῆς ἀχρωματοψίας παρὸν ἥμινθὰ παραβάλωμεν ταύτην μὲ τὴν παρατηρηθεῖσαν εἰς ἔτερα ³Εθνη.

Κατὰ τὰς παλαιοτέρας στατιστικὰς τὸ ποσοστὸν τῶν δαλτωνιστῶν ἐποίκιλλεν ἀπὸ 2,7 % ἕως 22 %. ³Ἐν τῇ Φυσιολογίᾳ τοῦ *Landois - Rosenmann* ἀναφέρεται ὡς ποσοστὸν 10 %. Αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη δημοσιευθεῖσαι στατιστικαὶ αἴτινες βασίζονται ἐπὶ τῶν νεωτέρων ἔξεταστικῶν μεθόδων ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ μὲν ποσοστὸν τῆς μερικῆς ἀχρωματοψίας ἀνέρχεται εἰς μὲν τοὺς ἀνδρας ἀπὸ 3—4 %, τὸ δὲ τῆς δυσχρωματοψίας ἀπὸ 4—8 %. Εἰς τὰς γυναῖκας τὸ ποσοστὸν τῆς μερικῆς ἀχρωματοψίας περιορίζεται εἰς 0,4 %. ³Ο συνάδελφος κ. Σ. Δοντᾶς ση-

μειοῖ ἐν τῇ Φυσιολογίᾳ του ὡς ποσοστὸν εἰς μὲν τοὺς ἄνδρας 3,5—4 %, εἰς δὲ τὰς γυναικας 0,4 %. Ἐξαίρεσιν μόνον ἀποτελεῖ ἡ στατιστικὴ τοῦ ἔλβετοῦ *Planta*, ὅστις παρὰ τοῖς παιδίοις, εἰς μὲν τὰ ἀρρενα εὑρεν ποσοστὸν 8 %, εἰς δὲ τὰ θῆλα 0,43 %.

Ἡ ήμετέρα ἐπομένως στατιστικὴ συμφωνεῖ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συχνότητα τῆς ἀχρωματοψίας πρὸς τὴν παρατηρουμένην γενικῶς καὶ εἰς ἑτέρας χώρας.

Ἐνταῦθα νομίζω ἐνδιαφέρον, ὅπως παρεμβάλω καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀχρωματοψίας παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις. Ὡς ἀναφέρουσιν ἐν τοῖς συγγράμμασί των ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς Σ. Μαγγίνας, «Ἐλ Ὁμηρος τυφλός», καὶ ὁ συνάδελφος κ. Θ. Βορέας ἐν τῇ Ψυχολογίᾳ του, ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη ἡ γνώμη τοῦ Γλάστωνος, *Geiger* καὶ ἄλλων τινῶν διατεινομένων ὅτι ἡ διάκρισις τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἦτο ἐλλειπής. Ὁ καθηγητὴς *Hirschberg* καταπολεμεῖ ὠσαύτως τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Γλάστωνος καὶ τοῦ *Geiger* διατεινόμενος ὡς καὶ ὁ κ. Βορέας, ὅτι ἡ μὴ ἀκοιβῆσθαι ἀναγραφὴ ὀνομασίας ἐνίων χρωμάτων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησι, τοῖς Ρωμαίοις καὶ τοῖς Ἀσσυρίοις, δὲν διείλεται εἰς ἀχρωματοψίαν· ὡς γράφει δὲ καὶ ὁ κ. Βορέας «δὲν δυνάμεθα ἐκ τῆς τυχὸν ἀτελείας τῆς γλώσσης ἢ τῆς τυχαίας μὴ ἐμφανίσεως χρωμάτων τινῶν ἐπὶ μνημείων, ἢ ἐν ταῖς λογοτεχνίαις αὐτῶν νὰ συμπεριάνωμεν περὶ τῆς ἀχρωματοψίας αὐτῶν» (Θ. Βορέα, Ψυχολογία, σελ. 140—141). Ἄλλὰ οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ τὸν *Hirschberg* ἀπεικόνιζον ἀκοιβέστατα τὰ χρώματα, ἀφοῦ εἰς τινὰ τάφον ἀρχαίου Αἰγυπτίου πλησίον τοῦ *Assouan*, ὃν ὁ *Hirschberg* ἐπεσκέφθη, ἀνήκοντος δὲ εἰς τὴν 12ην δυναστείαν καὶ χρονολογούμενου πρὸ 4,422 ἑτῶν, ἥτοι 1500 ἑτῶν πρὸ τοῦ Ὁμήρου, ἀνευρέθησαν ἔγχρωμοι τειχογραφίαι, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι εἶχον σαφῆ ἀντίληψιν τῶν χρωμάτων, ἵδιως δὲ τοῦ κυανοῦ, ὡς καὶ ἡμεῖς σήμερον. Ὁ *Hirschberg* συμπεριάνει ὅτι καὶ οἱ Ἑλληνες κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁμήρου, εἶχον ὠσαύτως σαφῆ γνῶσιν τῆς ὑπάρχεως καὶ τῆς διακρίσεως τῶν χρωμάτων.

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Μαγγίνα ἀναφέρεται ὠσαύτως, ὅτι τινὲς διατείνονται, ὅτι ὁ Ὁμηρος ἔπασχε «τὸν κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν καλούμενον Δαλτωνισμὸν, τινὲς μάλιστα ἐπρότειναν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὅρου Δαλτωνισμοῦ, διὰ τοῦ Ὁμηρισμοῦ». Ἄλλ᾽ ὡς προηγούμενως ἐλέχθη ὁ Ὁμηρος εἶχε τελείαν γνῶσιν τῶν χρωμάτων, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῆς λεπτομεροῦς ἀποδόσεως καὶ τῆς περιγραφῆς αὐτῶν.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν ἡμετέραν στατιστικὴν ἐργασίαν προσθέτομεν ὅτι τὰ περισσότερα τῶν ὑφ' ἡμῶν ἔξετασθέντων ἀτόμων ἡγνόουν ὅτι ἔπασχον ἐξ ἀχρωματοψίας, τινὰ δὲ γνωρίζοντα τοῦτο προσῆλθον καὶ μᾶς ἐξήτησαν, ἐὰν ὑπάρχῃ τρόπος τις διορθώσεως τῆς βλάβης ταύτης τῆς ὁράσεως των.

Ούτω πολλοὶ τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ μηχανοδηγῶν, οἵτινες μοὶ ἐστάλησαν πρὸς ἔξετασιν, εὑρέθησαν ἀχρωμάτοπες. Οὗτοι διετείνοντο ὅτι διὰ τῆς μακρᾶς αὐτῶν πείρας κατώρθουν νὰ διακρίνωσι τὸ ἔρυθρον καὶ τὸ πράσινον χρῶμα· τῇ προτάσει μου ὅμιλος ἀπεμακρύνθησαν τῆς ὑπηρεσίας. Ἐκεῖνο ὅμιλος τὸ δποῖον μοὶ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ συνοδεύων τοὺς ἔξεταζομένους ὑπάλληλος μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀδίκως (!!) θ' ἀπολυθῶσι, διότι ὑφίσταται νόμος, καθ' ὃν ἐν καιρῷ πολέμου ἐπιστρατεύονται ἀπαντες οἱ προϋπηρετήσαντες μηχανοδηγοί, ἐστω καὶ ἐὰν ἀπελύθησαν ὡς ἀχρωμάτοπες!!, καὶ τοῦτο, διότι θὰ ὑπάρχῃ ἔλλειψις μηχανοδηγῶν. Ἐάν ὑφίσταται τοιοῦτος ἐπιβλαβῆς νόμος δὲν γνωρίζω, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἐπείσθη ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ ὑπαλλήλου καὶ εἰσηγήθη τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν δαλτωνιστῶν.

Ἐκτὸς ὅμιλος τῶν σιδηροδρομικῶν, τροχιοδρομικῶν κ. ἄ. ἔξητασα καὶ πλοιάρχους τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, τινὲς δὲ τούτων εὑρέθησαν ἀχρωμάτοπες, εἰς μάλιστα τούτων πλοιάρχος τῆς Ἀκτοπλοΐας μὲν ἡρώτησεν, ἐὰν ἡδύνατο νὰ θεραπευθῇ ἐκ τῆς ἀνωμαλίας του ταύτης, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἦτο δαλτωνιστής. Ἐκ περιεργείας τὸν ἡρώτησα, πῶς ἡδύνατο νὰ διακρίνῃ τὸ ἔρυθρον καὶ τὸ πράσινον χρῶμα τῶν τοποθετούμενων φανῶν εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου καθὼς καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τῶν λιμένων. Ἡ ἀπάντησίς του ἦτο, ὅτι ὡς παλαιὸς ναυτικὸς εἶχεν ἀποκτήσει πεῖραν τῶν διαφόρων λιμένων, τὴν δὲ διαφορὰν τῶν χρωμάτων διέκρινεν ἀναλόγως τῆς λαμπρότητος αὐτῶν. Ἐπειδὴ δὲν ἦτο τὸ μοναδικὸν περιστατικὸν ἀχρωματοφύιας παρὰ τοῖς πλοιάρχοις εἰδοποίησα τότε περὶ τούτου τὸ Ὅπουσργεῖον τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, προτείνων τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν παλαιῶν πλοιάρχων ἀπὸ ἀπόψεως δράσεως καὶ ἀντιλήψεως χρωμάτων, πλὴν ὅμιλος οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβον, ἐὰν ἐγένετο ἡ τοιαύτη ἔξετασις.

Ἄλλὰ καὶ δύο ἀξιωματικοὶ ἀεροπόροι μοὶ ἀπεστάλησαν πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, εὑρέθησαν δὲ καὶ οὗτοι δαλτωνισταί.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἔσχον καὶ τινας περιπτώσεις λίαν περιέργους ἐξ ὃν θὰ ἀναφέρω τὰς ἔξῆς: Ἄσθενής τις προσῆλθεν εἰς τὸ δρόμαλματρεῖον, θελήσας νὰ βεβαιωθῇ, ἐὰν διακρίνῃ καλῶς τὰ διάφορα χρώματα. Μοῦ εἶπεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ προσληφθῇ εἰς τὸ τότε Καζίνον τοῦ Λουτρακίου καὶ ὅτι ὅταν τοῦ ἐπεδείκνυντο τὰς μάρκας, μὴ διακρίνων τὰς ἔρυθρας καὶ τὰς πρασίνους ἐπέμενεν ὅτι αὕται ἦσαν φαιοῦ χρώματος. Ἐκ τῆς ἔξετάσεως εὑρέθη ἔχων ἀχρωματοφύιαν. Ἐτερος ἀσθενής ὑπηρετῶν εἰς κατάστημα γυναικείων ὑφασμάτων, συνεξήτει μετὰ τῶν γυναικῶν, διότι δὲν συνεφώνει μετ' αὐτῶν, ὡς πρὸς τοὺς ζητουμένους καὶ ἐπιδεικνυμένους χρωματισμούς. Καὶ οὗτος ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἔξετάσεως ὅτι ἦτο δαλτωνιστής. Φαρμακοποιός τις μοὶ ἔφερε τὸν υἱόν του πρὸς ἔξετασιν, ἐπειδὴ ἐπρόκειτο

νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ναυτικῶν δοκίμων. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἀπεκαλύφθη ὅτι ὅχι μόνον ὁ υἱὸς ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ ἥσαν δαλτωνισταί, τοῦ πατρὸς δὲ ἵσχυριζομένου μέχρι θυμοῦ, ὅτι οὗτος ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φαρμακοποιοῦ ἀπὸ ἔτῶν, καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐδυσκολεύθη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν χρωμάτων τῶν διαφόρων φαρμάκων.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν καθὼς καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας, οἱ δαλτωνισταὶ συνηθίζουσι νὰ διακρίνωσι τὰ χρώματα ἀναλόγως τῆς λαμπρότητος αὐτῶν, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν βλέπουσι ταῦτα, μόνον δὲ διὰ τῆς λεπτομεροῦς ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως κατορθοῦμεν, ὅπως ἀνακαλύψωμεν ὅτι οὗτοι εἶναι ἀχρωμάτοπες.

⁹Ἐὰν ἐπισκοπήσωμεν τὸ ὅλου ζήτημα τῆς ἀχρωματοψίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ ποσοστὸν τῆς συγχόνητος τῆς ἀνωμαλίας ταύτης παρ⁹ ἡμῖν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν σημασίαν, ἦν ἔχει τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, καὶ διὰ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα, παρατηροῦμεν τὰ ἔξῆς. ¹⁰Οσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ποσοστὸν τῶν δαλτωνιστῶν παρ⁹ ἡμῖν, τοῦτο δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον, ἔστω καὶ ἐὰν φαίνεται ἐκ πρώτης ὅψεως μικρὸν ἀνερχόμετον εἰς 4 %. ἔχει ὅμως σημασίαν, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν φερόντων τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην ἀγνοοῦσι τοῦτο, δυνατὸν δὲ εἶναι νὰ προσλαμβάνωνται ἀνεξελέγκτως εἰς διαφόρους κρατικὰς καὶ ἴδιωτικὰς ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ἀπαιτεῖται πλήρης ἢ ἀντίληψις τῶν χρωμάτων.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας (στρατιωτικάς, ναυτικὰς κτλ.) ἡ ἐξέτασις τῶν ὑποψηφίων ἀξιωματικῶν ἐκτελεῖται σήμερον κανονικῶς, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς ἑτέρας ὡς λ. χ. εἰς σιδηροδρομικὰς καὶ ἄλλας, καθ⁹ ἃς προσελήφθησαν ἀνεξελέγκτως ὑπάλληλοι κατὰ τὸν προτελευταῖον πόλεμον. Καὶ ναὶ μὲν γίνεται κατ⁹ ἔτος καὶ τιμηματικῶς ἐκκαθάρισις τῶν δαλτωνιστῶν ὑπαλλήλων ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δυσκολίας. Τὴν σήμερον εἶναι διωρισμένοι ὀφθαλμίατροι εἰς ὅλας τὰς τοιούτου είδους ὑπηρεσίας ἐπιφορτισμένοι διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν προσλαμβανομένων ὑποψηφίων ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰατροὶ ὅμως οὗτοι οὐδέποτε ἐξητάσθησαν μήπως καὶ οἱ ἔδιοι εἶναι ἀχρωμάτοπες. Τοῦτο φαίνεται παράδοξον ἐκ πρώτης ὅψεως, ἔχει ὅμως παρατηρηθῆ ἀλλαχοῦ ὡς λ. χ. ἐν Ἐλβετίᾳ ἔνθα κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ προτελευταίου πολέμου προσελήφθησαν ἰατροὶ εἰς τοὺς κρατικὸν σιδηροδρόμους, οἵτινες διὰ τῆς κατόπιν ἐξετάσεως ἀπεδείχθησαν δαλτωνισταὶ καὶ ἀπειμακρύνθησαν ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας.

¹¹Άλλὰ καὶ ὁ καθηγητὴς *Fuchs*, ἀναφέρει παρόμοιον περιστατικὸν ἰατροῦ διωρισμένου εἰς τὸν σιδηροδρόμους καὶ παρακαλέσαντος τὸν *Fuchs* ὅπως τοῦ διέξῃ τὸν τρόπον τῆς διαπιστώσεως τῆς ἀχρωματοψίας, εὑρέθη δὲ ὅτι καὶ ὁ ἰατρὸς οὗτος ἦτο δαλτωνιστής.

Κυτόπιν τῶν ἀνωτέρω νομίζομεν δτι δέον νὰ δίδεται μεγάλη προσοχὴ καὶ νὰ ἔξασκῆται μεγάλη αὐστηρότης καὶ παρ' ἡμῖν εἰς τὴν πρόσληψιν ὑπαλλήλων εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας εἰς ἃς ἀπαιτεῖται πλήρης ἥ ἀντίληψις τῶν χρωμάτων.¹ Άλλὰ καὶ τῶν δαλτωνιστῶν φοιτητῶν ὁρισμένων Σχολῶν ὡς λ. χ. τῆς Χημείας καὶ Φαρμακευτικῆς, εἰδικοτήτων τῆς Ἰατρικῆς, τῆς Μικροβιολογίας, Ὁφθαλμολογίας κ. λ. δέον νὰ ἀπαγορεύεται ἥ ἐγγραφή. Οἱ δαλτωνισταὶ φοιτηταὶ δὲν ἡνόησαν ἀκόμη τὸ μειονέκτημα τοῦτο τῆς ὁράσεώς των μεθ' ὅλας τὰς ὑποδεῖξεις μας, ὅπως ἀλλάξωσι τὸ εἶδος τῶν σπουδῶν των, καὶ ἄλλοι μὲν μοὶ ἀπήντων ἀρνητικῶς, ἄλλοι δὲ ἔνομιζον δτι ἡδύναντο νὰ διορθώσωσι τὴν ἀναπηρίαν των ταύτην δι' ἀπλῶν ὑάλων. Περὶ ὅλων τούτων καὶ τῇ συνεννοήσει μετὰ τοῦ νῦν Πρυτάνεως κ. Δοντᾶ ἐνημέρωσα δι' ἐγγράφων μου τὴν Πρυτανείαν, καὶ ἐποδέτεινα ὅπως ἐν περιπτώσει διορθώσεως τοῦ Νόμου περὶ Ἰατρικῆς ἔξετάσεως τῶν εἰσερχομένων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς τοῦ τραχώματος, συμπεριληφθῆ καὶ ἥ ἀρχωματοψία, ἀπαγορεύηται δὲ ἥ ἐγγραφὴ τῶν δαλτωνιστῶν εἰς τὰς δύο προαναφερομένας Σχολάς.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παρούσης ἀνακοινώσεως δέον νὰ ἔξεταισθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς βιολογικῆς ἐξηγήσεως τῆς ἀρχωματοψίας, ἵδιως ἀπὸ ἀπόφεως ἀνατομικῆς, φυσιολογικῆς καὶ κληρονομικότητος· περὶ τούτων ὅμως θ' ἀσχοληθῶμεν ἐν τῇ προσεχεῖ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀνακοινώσει μας.

ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ. — Ἀνάπτυξις ὅγκων ἐπὶ φυτῶν ἐκ διαταραχῆς τῆς ἀναπνοῆς, ὑπὸ I. Πολίτου.

Ἡ ἡμετέρα προσοχὴ ἐστράφη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὅγκων ἐπὶ φυτῶν συνεπείᾳ διαταραχῶν τῶν κανονικῶν αὐτῶν λειτουργιῶν καὶ ἵδιως τῆς ἀναπνοῆς, τῶν ἐρευνῶν δὲ τούτων ἐκθέτομεν τὰ ἀποτελέσματα.

¹Ἐν ἀρχῇ ἐλάβομεν πρὸς πειραματισμὸν δύο ἄτομα τοῦ κοινοῦ φυτοῦ Κράμβη, ἥ λαχανώδης, ἥ κεφαλωτὴ (*Brassica oleracea capitata*), τὰ δποῖα, ἐπομηθεύθημεν, προσφάτως κεκομμένα, ὡς ταῦτα συνήθως φέρονται πρὸς πώλησιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπὸ τῶν λαχανοπωλῶν. ²Εξ αὐτῶν τὸ μὲν ἐν ἄτομον ἐτέθη ἀνεστραμμένον ἐντὸς δοχείου ὑαλίνου εὐρυστόμου περιέχοντος ὕδωρ, οὕτως ὥστε ἥ μὲν ἐκ φύλλων ἀποτελουμένη κεφαλὴ νὰ εὑρίσκεται βεβυθισμένη ἐντὸς τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ κάτω μέρος τοῦ στελέχους ἐν τῷ ἀέρι. Τὸ δὲ ἐτεορν ἄτομον ἐτέθη ἐπίσης ἐν ὑαλίνῳ δοχείῳ πεπληρωμένῳ ὕδατος, ἀλλ' οὕτως ὥστε τὰ μὲν φύλλα νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῷ ἀέρι, τὸ δὲ κάτω μέρος τοῦ στελέχους ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Μετὰ